

dette Forslag saa omtrent paa samme Maade, som det er blevet mødt et andet Sted.

Krabbe: Da jeg agter at stemme saavel imod dette som imod det andet Forslag, der skal tages under Behandling, skal jeg i denne vigtige Sag med nogle faa Bemærkninger tillade mig at anføre de Grunde, hvorfor jeg stemmer imod dette Forslag.

Formanden: Den ærede Landsstingsmand erindrer vel, at det kun er § 2 og det dertil stillede Udbringingsforslag, der er under Forhandling?

Krabbe: Da den danske Værnepligtslov nu er udvidet med nogle faa, uvæsentlige Forandringer til Hertugdømmerne, kan jeg ikke nægte, at det forekom mig rigtigst, at ogsaa den øvrige militære Lovgivning blev underlagt den Forsamling, som skal behandle disse Sager; men, saalænge man ikke kjenner Fællesforfatningen, saalænge man ikke kjenner den Forsamlings Sammensætning og Myndighed, under hvis Omraade Fællessagerne skulle lægges, saalænge kan jeg ikke give min Stemme til, at den danske Rigsdag skal opgive den Indflydelse, den hidtil har havt for Danmarks Betkommende paa den militære Lovgivning. Da nu desforuden denne Bestemmelse, saaledes som den er vedtagen i Folkethinget, vil kunne forandres ved en simpel Lov, antager jeg, at det ikke vil være vanffæligt for Regjeringen at faae den forandret, naar først Fællesforfatningen er traadt ilte og den er nogenlunde tilfredsstillende.

Premierministeren: Det vilde vistnok ikke komme overens med Kundgjørelsen af 28de Januar 1852, hvis Udskrivningsvæsenet blev i Gæt og Alt unddraget fra de særegne Anliggender og gjort til et fælles; men det er jo dog virkelig ikke Tilfældet. Det, som efter sin Natur kræver at være noget Særegent, vedbliver at være noget Særegent, nemlig Bestyrelsen; i den Henseende beholde de Myndigheden, som i Overensstemmelse med Kundgjørelsen af 28de Januar 1852 skulle styre disse Anliggender i de forskjellige Landsdele, den Myndighed, der hidtil har været dem tillagt. Hvad det angaaer, at Lovgivningen om disse Gjenstande bliver fælles, da forekommer det mig, efter hvad jeg har udviklet, at det er

i alle Henseender ønskeligt, og navnlig aldeles overensstemmende med de danske Interesser, at disse Anliggender blive fælles, at der ikke i de andre Statsdele skulde danne sig en Lovgivning, som ikke stemmede overens med den danske, i et Forhold, hvori de forskjellige Statsdele skulle virke med forenede Kræfter. Det er, saavidt jeg skjønner, en aldeles ugrundet Frygt, man har for, at der igjennem Fællesforsamlingen kunde komme Noget frem, som kunde være hinderligt for at vedligeholde Genhed i Armeens Indretning og at holde Lovgivningen om Udskrivningsvæsenet paa den Fod, hvorpaa den hidtil har staaet; i alt Fald kunde ingen Forandringer skee undtagen de, som vare vedtagne deels af Regjeringen og deels af den Forsamling, hvortil jo Danmark kommer til at sende den større Deel. Det forekommer mig altsaa ikke, at der kan være nogen grundet Betænkelse ved at gaae ind paa Forslaget, og det er mærkeligt, at man, naar man ikke med Hensyn til de andre Anliggender har nogen Betænkelse ved den tilkommende Fællesforfatning, dog skulde have den med Hensyn til denne Gjenstand. Naar en æret Taler mener, at det ikke har havt nogen Betydning, at de omhandlede Lovgivningsgjenstande forhen hørte under et fælles Statsraad, da de dog afgjordes efter specielle Collegiers Forslag, maa jeg dog bemærke, at saavel den danske som den slesvigske og holsteenske Bestanddeel af Lovgivningen dog i det Hele var repræsenteret i Statsraadet; men, hvad der er ligesaa væsentligt, er, at der aldrig blev udgivet Love om disse Gjenstande uden efter nøie Overveelse mellem disse forskjellige Myndigheder, og, hvad der jo er det Allervigtigste, Erfaringen viser, at man har faaet fuldkommen samstemmende Love, eller saagodtsom fuldkommen samstemmende Love, Love, som ikke have afvejet fra hverandre uden i saadanne enkelte Puncter, hvor Localiteterne krævede det, og hvor den ene Statsdeel ikke kunde lide Noget derunder i Forhold til den anden. Forholdet, hvori de forskjellige Statsdele skulde bidrage til Udskrivningen, har i en lang Række af Aar været fastsat aldeles i Forhold til Folkemængden; Grundprincippet for Udskrivningen var ganske